

Földes Ilona Elemi Iskolai Végbizonyítványa

Anyakönyvi szám 8.
1930.

**ELEMI
NÉPISKOLAI BIZONYÍTVÁNY**

Földes Ilona

(születési helye: Budapest születési éve, hónapja és napja:
1920. márc. 23. vallása: ixr.) a Budapest székesfővárosi
I. kerületi Krisztina-terei elemi népiskola
negyedik osztályát az 1929-30. iskolaévben a következő eredménnyel végezte:

Magatartása <u>kiemelkedő</u>	Számítás és mértan <u>kielégő</u>
Szorgalma <u>kiemelkedő</u>	Földrajz <u>kielégő</u>
Hit- és erkölcs tan <u>kielégő</u>	Természettud., gazdaságtan és háztartástan <u>kielégő</u>
Beszéd- és értelemgyakorlatok <u>kielégő</u>	Rajzolás <u>kielégő</u>
Olvadás és olvasmányértelmezés <u>kielégő</u>	Éneklés <u>kielégő</u>
Írás <u>kielégő</u>	Kézimunka <u>kielégő</u>
Fogalmazás <u>kielégő</u>	Testgyakorlás <u>kielégő</u>
Helyesírás és nyelvi magyarázat <u>kielégő</u>	Írásbeli dolgozatok külső alakja <u>decent</u>

Beosztásának éve: Mulasztott igazolt félnapok: 18
Újraoltatásának éve: nem igazolt félnapok:

Budapest, 19 30. június 29.

A tanuló helye

Nováczkák
igazgató

Végh Tibor
osztálytanító

Közp. nyomat. VII/4 cs. 7. sz. Székesfővárosi háztartás 1928 — 3800

ELEMI
NÉPISKOLAI BIZONYÍTVÁNY

Földes Ilona

születési helye:

Budapest

születési éve, hónapja és napja:

1920. márc. 23. vallása: izr. a Budapest székesfővárosi
I. kerületi Krisztina téri elemi népiskola
negyedik osztályát az 1929-30 iskolaévben a következő eredménnyel végezte:

Magaviselete: dicséretes
Szorgalma: dicséretes
Hit- és erkölcsstan: kitűnő
Beszéd- és értelemgyakorlat: kitűnő
Olvasás és olvasmánytárgyalás: kitűnő
Írás: kitűnő
Fogalmazás: kitűnő
Helyesírás és nyelvi magyarázat: kitűnő
Számítan és mértan: kitűnő
Földrajz: kitűnő
Természetrajz, gazdaságtan és háztartástan: kitűnő
Rajzolás: kitűnő
Éneklés: kitűnő
Kézimunka: kitűnő
Testgyakorlás: kitűnő
Írásbeli dolgozatok külső alakja: dicséretes
Mulasztott igazolt félnapok: 18

Budapest, 1930. június 24.

Szamárköhögésem volt, és anyám mindig a Nap hegyre vitt, mondván hogy ott jó a levegő. De utána is oda jártunk játszani, akkor még nem volt beépítve, csak egy kis része lent. Egyszer ahogy sétáltunk haza, láttunk egy kertet, ahol gyerekek ástak. Anyám megkérdezte, hogy miért ásnak. Akkor nem volt divat, hogy kisgyerekek ássanak. Azt mondták, ez egy iskola, elültetünk ezt meg azt, locsoljuk, és nézzük, hogy kel ki. Beszélgettünk, és azt mondták, gyere te is. Valahogy elfecsegték, hogy minden héten kétszer van németóra, olyankor németül beszélnek meg énekelnek. Akkor már nem volt Tante, akkor már öt éves voltam, és anyám megkérdezte, hogy nem vagyok ugyan iskolás, de nem járhatnék-e ide németórára. Dehogynem, lehet. És akkor odajártam németórára, meghívtak a karácsonyi ünnepségre, még kisangyalnak is fel voltam öltözve.

Amikor aztán első elemibe mentem, mondták a szüleim, hogy jó volna, ha oda járnék. De hát annyit nem tudnak fizetni. És beíratk a Krisztina téri községi elemibe. Apám azt mondta, attól fél, hogy majd ellenséget nevelnek belőlem. Nagyon sokan voltunk egy osztályban. Távolról sem volt olyan barátságos, mint az a Márta néni féle magániskola, de engem minden évben beírtak az aranykönyvbe. Volt egy ilyen, hogy minden osztályból a három legjobb tanulót. Annyit mondhatok, hogy ott, abban az iskolában tanultam a legtöbbet. Más iskolákban nem tanultam semmit. És a legtöbb, amit tanultam, az a magyar nyelvtan volt. Negyedik elemiben volt egy tanítónéni, aki úgy tanította a nyelvtant, hogy én minden nyelvnél alapul használtam. Élveztem a nyelvtanórákat. Ezért nekem könnyen mentek az idegen nyelvek. Meg azért is, mert kiskoromban jól megtanultam németül. De sokra nem vittem vele, mert mit tudtam németül? Amit egy hároméves. Mit tud egy három éves magyar gyerek magyarul? De hibát nem követtem el. És berlini dialektusban

beszéltem.

Kijártam a négy elemit. Engem semmiféle bántódás nem ért. Nagyon vegyes volt az osztály. Járt oda Budapest főpolgármesterének az unokája, és járt kislány, aki mezítláb árulta az újságot, és ez egyáltalán nem ártott meg nekem. Egyébként nagyon diszkriminatívan bántak a gyerekekkel, mert aki mezítlábas volt, az mindig a sarokban állt. De a tudást, azt becsülték. És igyekeztek tanítani.